

Λονδίνο, 1840...
Μια παραμονή

Χριστουγέννων...

Τρίγωνα,
κάλαντα...

Τρίγωνα,
κάλαντα
σκόρπισαν
παντού...

Κάθε σπίτι
για μια γωνιά
του μικρού
Χριστού...

Πώς μου σπάρ-
νε τα νεύρα
με τα ηλίθια
τραγούδια
τους!

Ευχαριστώ!

Κλικ

...δεν πάνε πουθενά αλλού να τραγουδήσουν τις βλακείες τους!

Χριστούγεννα, Χριστούγεννα!

Άλλη λέξη δεν έχουν στο στόμα τους...

Όρεξη τα 'χα τα Χριστούγεννά τους!

Αντί να σκέφτονται πώς θα γλεντοκοπήσουν και να χαλάνε τα λεφτά τους σε ηλίθια δώρα, καλά θα έκαναν να δουλέψουν λιγάκι!

Ε, εσύ! Νομίζεις πως δε βλέπω τι κάνεις;

Γι' αυτό σε πληρώνω; Για να φυσάς τα δάχτυλά σου; Ε;

Έχον παγώσει τα δάχτυλά μου, κύριε. Κάνει πολύ κρύο! Μήπως θα μπορούσαμε να βάλουμε μερικά ακόμη ξύλα στο μαγκάλι...

Όχι, όχι...

Είναι ακριβά τα ξύλα!

Άμα θες να ζεσταθείς, δούλευε πιο γρήγορα.

ΝΤΙΝ ΝΤΙΝ

Καλά Χριστού-
γεννα, κύριε!

Γκκκκκ...

Στην πινακίδα σας γράφει
«Μάρλει και Σκρουτζ». Με
ποιον από τους δύο κύριους έχω
την τιμή να φιλήω; Με τον κύριο
Μάρλει ή με τον κύριο Σκρουτζ;

Ο Μάρλει πέθανε
πριν επτά χρόνια.

Τι θέλετε;

Επικαλούμαστε τη γενναιοδωρία
των συνανθρώπων μας για να βρουν
αυτή τη νύχτα μια στέγη οι φτωχοί.

Θέλουν
στέγη;

Ε τότε να πάνε στη φυλακή. Έχουν
στέγη οι φυλακές, έτσι δεν είναι;

...Η σ' ένα άσυλο. Απ' ό,τι ξέρω,
δεν έχουν καταργηθεί τα άσυλα!

Φυσικά! Μα αυτές τις άγιες
μέρες ένας μικρός οβολός θα
τους βοηθούσε ν' αγοράσουν
λίγο κρέας, λίγα ζύλα για να
ζεσταθούν...

Κι εσύ! Άντε, δούλεψε αντί να κοπανάς μύγες!

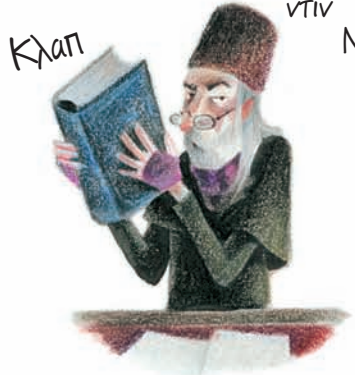

Όσο σκέφτομαι πως θα πρέπει να σου πληρώσω την αυριανή μέρα για να κάθεται εσύ σπίτι σου και να μην κάνεις τίποτα!

Μα έτσι λέει ο νόμος, κύριε! Είναι το έθιμο...

Νόμος για τους τεμπέληδες είναι αυτός...

Κλαπ

ΝΤΙΝ ΝΤΙΝ

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ΚΥΡΙΟ!!

...Άντε πάλι τα ίδια!

Καλά Χριστούγεννα, καλέ μου θείε!!

Α... να κι ο ηλίθιος ο ανιψιός μου!

Τι με θες; Ήρθες για να ζητιανέψεις κι εσύ;

Όχι, αντιθέτως...
Λοιπόν, θείε μου...

...η γυναίκα μου κι
εγώ θα θέλαμε να σε
καλέσουμε για πρωινό
στο σπίτι μας αύριο!

Α ναι, παντρεύτηκες εσύ... Μεγάλη βλακεία!

Γιατί το λες αυτό; Ίσα
ίσα! Η ζωή μας είναι
υπέροχη!!!

Μημ, δε νομίζω... αν κρίνω
από τα χάλια που έχει το
πανωφόρι σου...

Λοιπόν, αν δε με θες τίπο-
τε άλλο, έχω και δουλειά.

Η περίοδος των Χριστουγέν-
νων είναι τρομερά πιεστική:
έχω να κλείσω τα βιβλία
μιας ολόκληρης χρονιάς, να
κάνω ισολογισμούς...

Μα τα Χριστούγεννα είναι μαγική εποχή!
Οι άνθρωποι ανοίγουν τις καρδιές τους,
νιώθουν αδέρφια, γίνονται καλύτεροι!

Κι όλη η ανθρωπότη-
τα μοιάζει πια με μια
μεγάλη οικογένεια!

ΣΑΧΛΑΜΑΡΕΣ!

Κι εσύ! Δούλευε αντί να ακούς τις
βλακείες του! Αλλιώς, θα σου τα
κρατήσω απ' τον μισθό σου!

Ο Σκρουτζ έμενε σ' ένα μεγάλο διαμέρισμα, σκοτεινό και ετοιμόρροπο, στον επάνω όροφο ενός πολύ παλιού σπιτιού...

Ήταν ο μοναδικός ένοικος...

”

Παράξενο...
Νομίζω πως άκουσα...

Μπα, απ' την κούραση θα 'ναι...

Καλά, λοιπόν: μια ωραία σούπα και ύπνο κατένθειαν. Αύριο θα τελειώσω και τους ισολογισμούς του...

ΚΛΑΝΚ!

;

Σαν ν' άκουσα την πόρτα του υπογείου...

Ανοσίες! Αφού κανείς δε μένει στην αποθήκη!...

Μόνο αρουραίοι και αράχν...

ΚΡΑΑΑΑΚ!

Έλα τώρα, Εμπενίζερ. Ηρέμισε!

Δεν είναι δυνατόν! Κανείς δεν είναι!!!

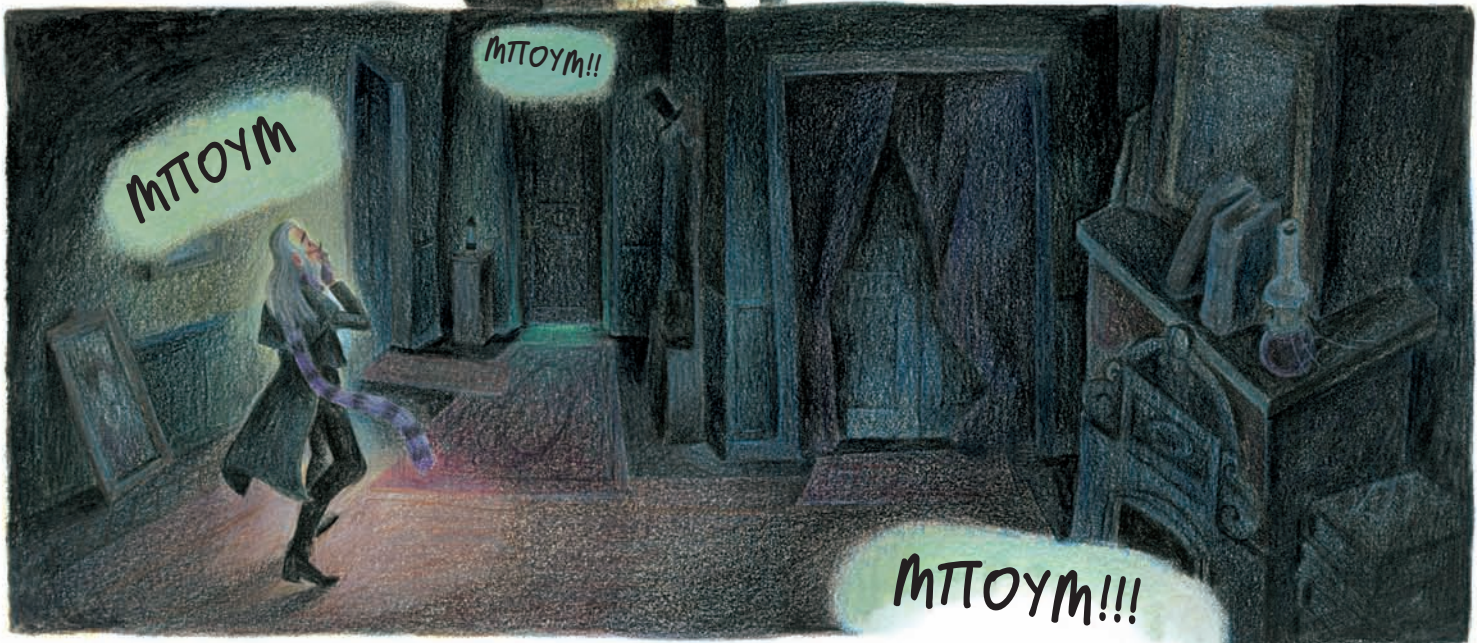

ΚΡΑΑΑΑΚ!

!!!

κλακ
κλακ

ΜΠΟΥΜ

ΜΠΟΥΜ!!

ΜΠΟΥΜ!!!